

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.09.1974, sp. zn. 4 Tz 84/74, ECLI:CZ:NS:1974:4.TZ.84.1974.1

Číslo: 43/1975

Právní věta: II. V případě, že nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu činí dva roky nebo méně, musí soud zvláště nebezpečnému recidivistovi uložit ochranný dohled minimálně ne jeden rok.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.09.1974

Spisová značka: 4 Tz 84/74

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranný dohled

Předpisy: 44/1973 Sb. § 2 odst. 1 písm. b
§ 2 odst. 1 písm. d
§ 3 odst. 1
§ 4 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1975 sb. rozh.

I. Jestliže pachatel, jemuž byl uložen ochranný dohled, v krátké době vícekrát nesplní povinnost plynoucí z ochranného dohledu, lez důvodně soudit, že odmítá podrobit se ochrannému dohledu ve smyslu § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb.

II. V případě, že nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu činí dva roky nebo méně, musí soud zvláště nebezpečnému recidivistovi uložit ochranný dohled minimálně ne jeden rok.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 12. 9. 1974 sp. zn. [4 Tz 84/74](#).)

Rozsudkem okresního soudu v Mostě ze dne 30. ledna 1974 sp. zn. 2 T 31/74 byl obviněný uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák. s tím, že tohoto trestného činu se dopustil jako zvláště nebezpečný recidivista ve smyslu ustanovení § 41 písm. b) tr. zák., a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. Podle § 247 odst. 1 se zřetelem k § 42 odst. 1 a § 35 odst. 1 tr. zák. mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v

trvání dvou a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen do třetí nápravně výchovné skupiny. Podle § 4 odst. 1, § 2 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. mu byl uložen ochranný dohled na dobu dvou roků, v rozsahu stanoveném v § 2 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb.

Obviněný se trestné činnosti dopustil tím, že 21. listopadu 1973 kolem 23. hod. v Litvínově pootevřeným oknem vnikl do přízemního pokoje na ubytovně č. 2, kde se ke škodě spícího J. H. zmocnil částky 2600,- Kčs na hotovosti, a učinil tak přesto, že od roku 1962 byl pětkrát soudně trestán pro majetkovou trestnou činnost nepodmíněnými tresty odnětí svobody, které vykonal. Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. se dopustil tím, že jako osoba v ochranném dohledu, který mu byl uložen rozhodnutím okresního soudu v Příbrami sp. zn. Nt 569/73 ze dne 6. září 1973, v době od 25. října 1973 do svého zadržení dne 22. listopadu 1973 se nehlásil ve stanovených termínech na obvodním oddělení VB v Litvínově a dne 21. listopadu se bez ohlášení zdržoval mimo své bydliště.

K stížnosti pro porušení zákona zrušil Nejvyšší soud ČSR výrok o ochranném dohledu a podle § 4 odst. 1 a § 3 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. uložil obviněnému ochranný dohled v rozsahu § 2 odst. 1 cit. zák. na dobu jednoho roku.

Z odůvodnění:

Okresní soud právem dovodil, že obviněný se odmítá podrobit ochrannému dohledu, když bylo zjištěno, že ve třech případech se nehlásil ve stanoveném termínu orgánu VB a nakonec bez ohlášení odjel z místa trvalého bydliště, které mu bylo v rámci výkonu ochranného dohledu určeno.

Tím porušil třikrát povinnost uvedenou v § 2 odst. 1 písm. b) zák. č. 44/1973 Sb. a bezprostředně nato i povinnost uvedenou pod písm. d) téhož zákonného ustanovení. Z toho již lze usoudit na zřejmý záměr obviněného nerespektovat výkon uloženého ochranného dohledu.

Nesprávný je však výrok o uložení ochranného dohledu na dobu dvou roků. Okresní soud přehlédl, že pravomocným usnesením okresního soudu v Příbrami ze dne 6. 9. 1973 sp. zn. Nt 569/73 byl obviněnému uložen ochranný dohled na dva roky podle § 4 odst. 4 a v rozsahu § 2 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. v době, kdy se na obviněném vykonával dříve uložený trest odnětí svobody (pro úmyslný trestný čin). Z výkonu tohoto trestu odnětí svobody byl obviněný propuštěn dne 28. 9. 1973 a tímto dnem se tedy začal vykonávat ochranný dohled. Obviněný však již po necelých dvou měsících (21. 11. 1973) se dopustil dalšího úmyslného trestného činu, pro který byl ihned vzat do vazby a potom odsouzen napadeným rozsudkem jako zvlášť nebezpečný recidivista.

Podle § 4 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb. je uložení ochranného dohledu zvlášť nebezpečnému recidivistovi, který je odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, obligatorní. Činí-li nevykonaný zbytek dříve uloženého ochranného dohledu dva roky nebo méně, musí soud znovu uložit ochranný dohled zvlášť nebezpečnému recidivistovi minimálně na jeden rok, tj. na dolní hranici sazby ochranného dohledu uvedené v § 3 odst. 1 cit. zák. I v takovém případě je však třeba aplikovat ustanovení § 3 odst. 1 cit. zák., podle něhož ukládá-li se ochranný dohled opětovně před tím, než byl vykonán ochranný dohled dříve uložený, nesmí doba, na kterou je opětovně ukládán, spolu s dosud nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého převyšovat dobu tří roků.

V daném případě ochranný dohled uložený napadeným rozsudkem (tj. na 2 roky) spolu s nevykonaným zbytkem dříve uloženého ochranného dohledu přesáhl dobu tří roků, čímž byl porušen zákon v neprospěch obviněného. Nejvyšší soud ČSR proto po zrušení tohoto výroku uložil obviněnému znovu ochranný dohled na dobu jednoho roku. Tím se vcelku – spolu s nevykonaným zbytkem ochranného dohledu dříve uloženého – ochranný dohled blíží horní hranici uvedené v § 3 odst. 1 zák. č. 44/1973 Sb., jak odpovídá zejména stupni narušení obviněného, který byl dříve pětkrát

trestán, je zvlášť nebezpečným recidivistu majetkových trestných činů; nového závažného trestného činu se dopustil záhy po propuštění z výkonu trestu a na počátku výkonu ochranného dohledu, u něhož dal najevo, že jeho výkon ani nehodlá respektovat.